

Caldes: De l'explosiva fórmula-1 a la calma del golf

El Reial Automòbil Club de Catalunya ha fet possible el miracle de convertir un presumpte circuit de fórmula-1 en uns camps de golf. La història comença el 1977, quan l'esmentada entitat acorda la compra d'uns terrenys ubicats en el terme municipal de Caldes de Malavella per a la construcció d'un circuit de velocitat. Onze anys d'inabables capítols i constants tempteigs han estat l'avantsala per passar de la sorollosa fórmula-1 a la tensa calma del golf.

El RACC i l'Ajuntament de Caldes no es van entendre

En el Gran premi d'Espanya de fórmula-1 de 1976, celebrat en el circuit de Montjuïc, es produeix l'espectacular accident del pilot Stomlenn, en el qual resultaren implicats diversos espectadors. Montjuïc deia el seu adéu a la fórmula-1 i el RACC començava l'estudi d'altres alternatives diverses. El següent pas, el 1977, fou l'adquisició d'uns terrenys en el terme municipal de Caldes de Malavella per un import de 200 milions de pessetes, el qual fou sufragat gràcies a una concessió de 2000 pessetes per soci. La superfície d'aquests terrenys fou ampliada el 1983 en adquirir el RACC, per mitjà d'una tercera persona, uns terrenys adjacents.

El primer obstacle fou la manca d'entiment entre el RACC i l'Ajuntament de Caldes, encapçalat per seu alcalde Lluís Comalada, que aleshores acabava de prendre possessió del seu càrrec. Fonts de l'Ajuntament asseguraven que el principal problema fou «la manca d'uns interlocutors vàlids». El Consistori de Caldes estava molt sensibilitzat per l'especulació urbanística que havia sofert el seu terme municipal i va optar per seguir amb lupa les passes que anava a donar el RACC. Les discrepàncies estaven servides i cada un va estirar amb força una corda que es va trencar

Sebastià Salvadó:

«Descartem Caldes per la

F-1 per la proximitat de

Montmeló a l'àrea

metropolitana de

Barcelona»

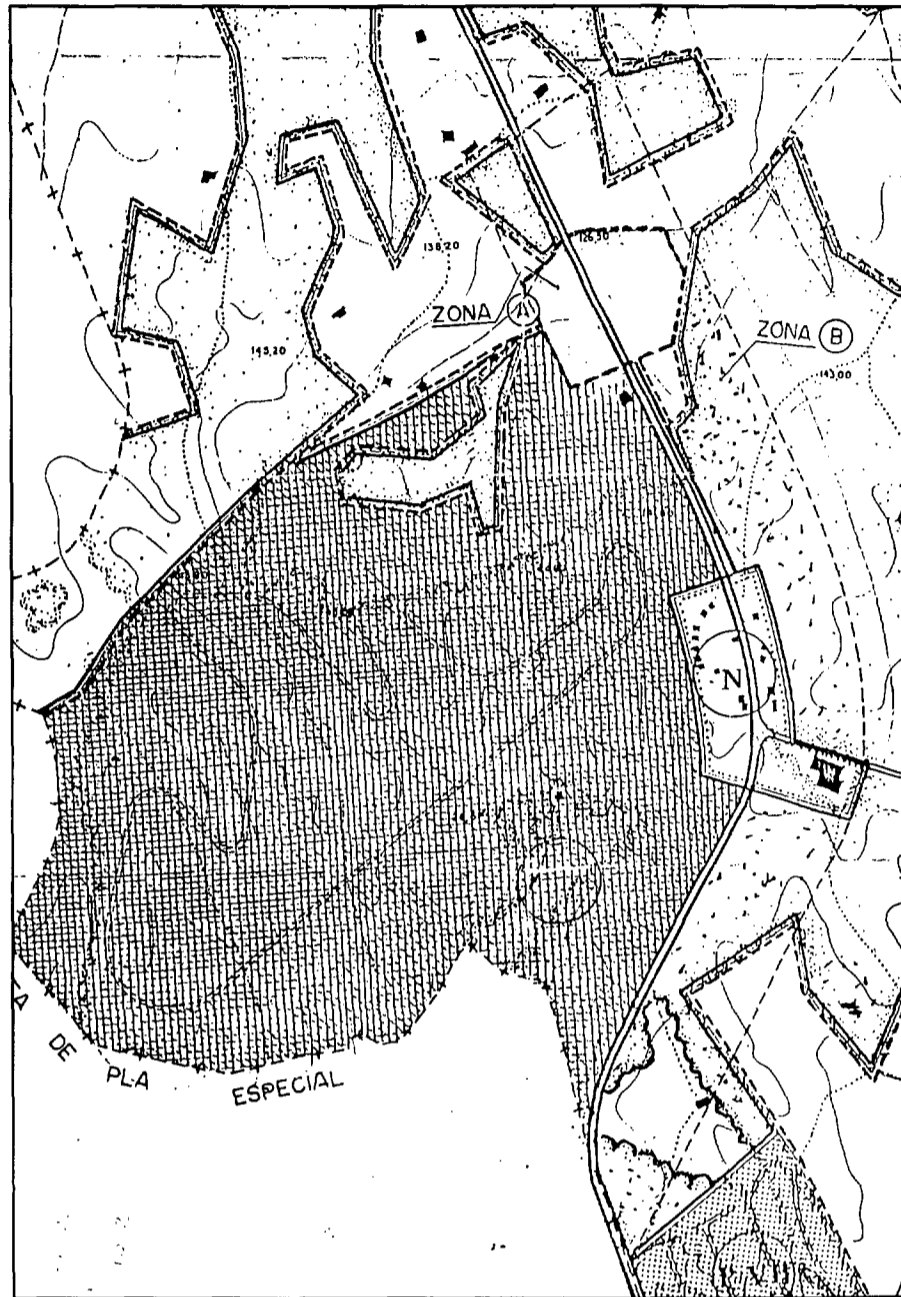
JORDI XARGAYÓ

en perjudici de Girona i en benefici de Barcelona, amb l'arribada de Sebastià Salvadó a la presidència del RACC.

El març de 1982 es va celebrar una conferència de premsa, en principi conciliadora, a la seu social del RACC. Sebastià Salvadó, que aleshores ja era el «dofi» del president Salvador Fàbregas, realitzà aquell històric vaticini de «**espero que el 1983 tinguem fórmula-1 i, en el pitjor dels casos, el 1984**». L'Ajuntament de Caldes no va voler pronunciar-se definitivament fins que no estigués aprovat el Pla General urbanístic, circumstància que es va produir l'11 de juliol de 1982. El RACC va presentar el tres d'agost del mateix any un recurs a la Conselleria d'Obres Públiques, la qual resolució, notificada l'onze de març de 1983, afavoria parcialment les pretensions del RACC. L'Ajuntament, que no hi estava d'acord, presentà un recurs per via contenciosa que fou desestimat el 27 d'octubre de 1984. Des de l'aprovació del Pla General de Caldes fins que l'Audiència de Barcelona va desestimar el recurs presentat per l'Ajuntament passaren dos anys i mig. Un meravellós període de temps que va jugar en detriment del circuit. El RACC havia obert un parèntesi mentre l'Ajuntament s'excusava dient que «**el problema no afectava la zona on havia d'instal·lar-se el circuit, sinó la zona destinada a serveis i lliure acampada**».

No al circuit de Caldes

Els recursos, contrarecursos i discre-

En aquests terrenys ombrejats és on s'emplaçarà el camp de golf.

pànies havien paralitzat tot un procés que es reanimà amb el desafortunat accident de Ricardo Tormo el gener de 1984. El diputat al Parlament Daniel Terradellas va presentar una proposició no de llei impulsant la construcció del circuit. La proposició feia referència explícita a Caldes de Malavella. El Parlament va donar llum verda, però amb certs recels, a l'opció Caldes que es limitava a quedar com a «prioritària». La Generalitat va entrar en el procés i el futur circuit de Catalunya ja quedava obert a d'altres possibilitats més properes a Barcelona.

El final del 84 es va crear una comissió tècnica, impulsada per la Generali-

tat, per realitzar un estudi econòmic sobre la rendibilitat del circuit que prenia com a bases d'ubicació Caldes i la zona metropolitana de Barcelona. Dita

comissió estava composta per representants del RACC, de les federacions d'automobilisme i motociclisme, de les institucions provincials i de l'esport gironí. No va haver-hi acord des del moment en què els estudis econòmics diferien substancialment. Els representants gironins que presentaren

La PGA (Associació de jugadors professionals de golf) pretén desenvolupar totes les seves activitats d'hivern a Caldes

DOMINICAL

DIUMENGE, 6 de març de 1988

TEMA: Caldes: de la f-1 al golf • **ENTREVISTA:** Joaquim Nadal: l'home que hi ha darrera l'alcalde • **REPORTATGES:** Els famosos paguen molt car el preu de la seva popularitat / La Suïssa que m'estimo (1) • **CULTURA:** Salzburg, com la música de Mozart. • **VIATGES:** Buenos Aires, la casa de mitja Argentina (1) • **COL·LECCIONISME** • **LLIBRES** • **GASTRONOMIA** • **MODA** • **SALUT** • **JARDINERIA** • **MÚSICA** • **MOTOR** •

DOMINICAL és un suplement del DIARI DE GIRONA

Director: Jordi Bosch i Molinet - Coordinació suplement: Magda Bouso - Disseny: T. Iglesias - S. Biondi - Maquetació: Jordi Archidona - Fotografia portada: Carlos Sans

Administrador: Josep Vila i Mont - Distribució: Enric Cullerell - Suscripcions: M.ª José Cinca - Cap de Sistema: Sergio Biondi - Tallers: Horacio Zaro - Cap d'impressió: Santos N. García

Impressió portada: Dalmau Carles Pla - Edita: Editorial Gironina, S.A. - Redacció, Administració, Publicitat i Tallers C/. Comerç, s/n - Tels. 47 62 77/78.

Tèlex: 93.988 EDGI - FORNELLS DE LA SELVA (GIRONA) - Publicitat de 8 a 20 h.: Ctra. Barcelona, 29 - Tels. 20 18 82 - 20 20 42 - 17 001 - GIRONA

DOMINICAL